

Koncert v Iški vasi

»Iški komorni moški zbor je pod vodstvom zborovodkinje Vide Kopačeve naglo napredoval. To je opaziti tako pri izbiri programa kakor tudi po zahtevnih skladbah. V tehničnem pogledu, posebej z ozirom na dikcijo in intonanco ter izenačenosti glasov je pokazal dobro mero vpetosti in smiselne interpretacije. Povzpel se je v sam vrh viškega zborovskega petja in ima s pomlajevanjem pevcev vse dispozicije za razvoj.« – je izjavil prof. Cvetko Budkovič, ko je na slavnostnem koncertu ob 15. letnici delovanja zbora predal pevcem Gallusovega odličja. Zbor sta obiskala tudi Mitja Gobec iz ZKOS in predsednik ljubljanskega pevskega združenja Jernej Habjanič ter jih predlagala za tekmovanje pevskih zborov v Mariboru (v zadnjih letih so to dosegli le pevci iz Horjula). Pevski zbor je bil povabljen tudi na revijo v občino Šiška.

Kratke novice iz društev:

ŠKUD TONE SELIŠKAR – Letos je čast za prireditve na Orljah pripadla članom pevskega in recitacijskega krožka OŠ Franc Leskošek Luka.

ŠKUD »DOLOMITI« je edino društvo iz šol, ki se je prijavilo na Srečanje gledaliških skupin. Marija Smuk je zrežirala »Salon expozicije« Jane Kolarič, v kateri nastopajo: Tanja Peklaj, Tina Jankovič, Maja Kanellupulos, Barbara Šinkovec, Petra Setničar, Špela Pustovrh, Maša Kozjek, Tanja Nartnik, Renata Peklaj, Anita Peklaj, Polona Malovrh, Matej Cankar in Tadej Cankar ter Klemen Setnikar. DPD SVOBODA PODPEČ-PRESERJE: Znameniti snemalca filma »Na svoji zemlji« Ivan Belec je o najnovejšem »hitu« kulturne sezone v Podpeči – »Miklovi Zali« v režiji Janeza Cimpermana rekel: »Ljudje potrebujejo spet vrednote: ljubezen, zvestobo, poštenost, ljubezen do rodne grude. Janez je naredil lepo predstavo, jezik je tekoč, vsak je v svoji vlogi prepričljiv«.

KUD IŠKA VAS – Sodelovanje pevskega zbora in gledališke skupine je naravnost zgledno. Na premieri Levstik – Grünove Kastele so nastopili vsi. To je bila najbrž najmlajša Kasteleka sploh, kljub temu je svojo težko nalogo zelo častno odigrala. Predstavo je videl tudi predsednik območnega združenja tov. Gerdin, ki je režiserju Tonetu Cimpermanu in igralcem čestital.

PD HORJUL: Mešani pevski zbor, ki se je zelo uspešno predstavil na krajevnih prireditvah in ob slovenskem kulturnem prazniku je pod vodstvom Aste Jakopič med najštevilnejši zbori v občini. Kljub temu se gledališka skupina pripravlja na premiero, vadi pa tudi folklorna skupina.

KUD ROB – Angelca Puhova je spet zbrala okrog sebe mlade gledališke navdušence. Zaigrali so enodejanko, zdaj pa so se lotili že tudi zahtevnejše igre. Razmišljajo o tem, da bi povabili v društvo tudi pevski zbor, ki bi se lahko pomnožil z mladimi glasovi.

KUD DOLOMITI, DOBROVA – Zdaj se po organiziranosti in obisku že skoraj kosajo s Cankarjevim domom.

KUD TURJAK – Ženski pevski zbor, ki ga vodi Olga Jež, se letos še ne bo vključil v revijo pevskih zborov.

KPD BARJE – Premiera J. S. Priestleya »Inšpektor na obisku« bo 23. aprila. Nastopili bodo: Jože in Marija Hrušvar, Irena Zadnikar, Tine Škafar, Damjan Slapšak, Saša Petek in Radivoj Prinčič. – Moški pevski zbor ostaja pod vodstvom zborovodje Mirka Gorenška zvest svojemu repertoarju: pojejo partizanske, ljudske in umetne pesmi.

KUD FRANCE PREŠEREN, TRNOVO – Z izvrstno kulturno politiko je članom kuda uspelo tisto, kar marsikdo ne zna – pritegniti pozornost širšega kulturnega občinstva mesta, posebej pa še združevati krajanje. Gledališki kritik in esejist Aleš Berger, ki si je pred kratkim ogledal v društvu likovno razstavo je menil: »Rad zaidem sem, saj se tako počutim povezan s krajem, kjer živim. Prireditve so zanimive, posebej dobra je gledališka skupina Ana Monroe«.

KUD TOMIŠELJ – Folklorna skupina spet vadi. ZKO pričakuje prijavo za Srečanje folklornih skupin, ki bo 24. maja v OŠ Marjan Novak Jovo.

KUD MARTIN KRPAČ, PIJAVA GORICA – Z Etienneom Jacquesa Devala v režiji Petra Pala navdušuje občinstvo – v nedeljo gostujejo v Želimljem.

KUD IVAN CANKAR, ŠENTJOŠT – Izidor, Rajko in Mihela Oblak, Rado in Špela Grdadolnik, Dejan Orešnik, Irena in Marija Kavčič, Matjaž in Marko Košir, Jelka Žekelj in Marija Matjaž pa Janez Demšar nastopajo v HOBSONU V ŠKRIPCIH, ki ga režira Marta Kavčič.

Čeprav še ne tako staro, je šolsko poslopje v Velikih Laščah komajda še kos potrebam

NA OBISKU V OŠ PRIMOŽ TRUBAR V VELIKIH LAŠČAH

Veliko načrtov za veliko šolsko družino

Je že tako, da so morali Laščani že od nekaj pošteno stisniti zobe, če so si hoteli vlti v glavo vsaj ščepec tistega, čemur pravimo znanje. Ali je v vaški »učilnici«, kjer so ukazelnim bosopetnežem vtepali pamet, neusmiljeno pela palica ali pa je otroke načrtovano in brezvestno poneumljal kak nemškutarski učitelj, ki mu ni bilo mar slovenske besede. Veliki mož Velikih Lašč Fran Levstik je nekoč zapisal o tem: »Zdaj se naši otroci ubijajo z nemškim jezikom, od katerega ne bodo imeli nobene koristi, ker se ga naučiti ne morejo, v domačem branju in pisanju bodo pa vendar zaostali... Morda prav zato Laščani tudi tako nerad pošilja otroke v učilnice...«

Danes, dobro stoletje po Levstikovi smrti, velikaških kratkohladičnikov v šoli ne straši več palica, niti ne stroga nemška beseda, zato pa se toliko bolj otepajo s praktičnimi problemi, ki jim jih prinaša današnje življenje.

»V naš šolski okoliš ta hip sodi že kar 88 zaselkov in vasi,« je povedal v posebnem pomenku za Našo komunio Edi Zgonc, ravnatelj osnovne šole Primož Trubar. »K nam pa hodijo tudi otroci iz treh krajev grosupeljske in šestih krajev ribniške občine. Skupaj je to skoraj 100 krajev. Vse to nujno povzroča težave s prevozom (še posebej iz bolj oddaljenih krajev), pri čemer finančno najbolj trpi izobraževalna skupnost.

Nič manjši problem pa ni seveda tudi vzdrževanje samih objektov na podružničnih šolah, saj so ti povečini že stari pa tudi preveliki. Toda brez njih za zdaj žal še ne gre.«

Novo ostrežje za šolsko poslopje

Odkar so pred kakimi dvajsetimi leti v Velikih Laščah zgradili matično šolsko poslopje, so ugotovili, da tudi z njim ni vse v najlepšem redu. »Že od prvih dni so težave z ostrežjem in ob vsakem deževju imamo probleme z vodo, ki kaplja na vseh koncih in krajih,« opozarja na pomanjkljivo stanje šolske zgradbe Edi Zgonc. »Že pred mano so na šoli o problemu opozarjali najrazličnejše forume in jim skušali po vsej sili dopovedati, da v teh klimatskih razmerah ustreza samo streha dvokapnica. No, v tem šolskem letu se je stvar le premaknila, in če bo dovolj podpore tudi pri Mestni izobraževalni skupnosti, bomo z gradnjo novega ostrežja morda pričeli že med letošnjimi šolskimi počitnicami. Pri teh prizadevanjih nas je izdatno podprla tudi občinska skupščina, še posebej pa Komite za družbeno planiranje s Tatjano Brankovo na čelu. Tej smo zares dolžni vso zahvalo.«

Gradnja, za katero je projekte že izdelal Tehnik iz Škofje Loke, izvajalca del pa bodo našli prek razpisa, naj ne bi bila zgolj običajni remont, ampak naj bi šoli navrgla tudi nekaj dodatnih prostorov. Te na šoli še kako potrebujejo, saj še vedno nimajo niti ene same specializirane učilnice (npr. za fiziko, kemijo, gospodinjstvo ipd.). V naslednji fazi izgradnje, ki naj bi jo zastavili, kakor hitro bo pod streho prva, pa naj bi zgradili še novo sodobnejšo šolsko kuhinjo in sicer v obliki prizidka. Zdajšnja kuhinjo imajo v starem šolskem poslopiju, kjer pa je le malo prostora, pa še ta je v sanitarnem oziru hudo vprašljiv. Najbolje bi bilo, če bi kuhinjo že zdavnaj zaprli.

Lepšo in privlačnejšo podobo naj bi nenazadnje dobila tudi sama zunanost šole. Tembolj, ker pod njeno okrilje sodi tudi VVO z okrog 55 otroki. O tem pravi ravnatelj Edi Zgonc: »Radi bi predvsem zasadili rože in postavili klopi, igrala in plezala za malčke, tako da bo okolica šole precej

drugačna kot je. Tudi stare betonske pregrade, ki so pred šolo, bomo podrli in izkoristili pridobljeni prostor za najrazličnejše rekreativnosti učencev.«

Večji poudarek kulturi in turističnemu delu

Na OŠ Primož Trubar dobro vedo, kaj pomenita za kraj velika moža, kot sta Primož Trubar in Fran Levstik. Zato nameravajo že v bližnji prihodnosti zbrati o njima kar največ eksponatov, ne da bi seveda pri tem kopirali spominsko zbirko na Rašci. »Naš namen je samo dopolniti že obstoječo zbirko z novimi koristnimi spoznanji o teh dveh možih«, zavzeto razmišlja vodja šole. »Del avle

Edi Zgonc: »Šola naj odseva kulturni utrip kraja«

pa bomo namenili tudi pomembnim dogodkom iz NOB na našem območju, saj otroci skoraj vsak dan hodijo mimo številnih spomenikov in nanje prinašajo celo rože, ne da bi poznali vsebino, ki jo predstavljajo. Skratka, splošni kulturni utrip kraja naj odseva tudi tu v šoli.«

Dan šole na Rašci

Sicer pa bodo velikaški učenci lahko preizkusili svojo kulturno in turistično žilico že prav kmalu. Že 22. aprila pripravljajo na Trubarjevi domačiji dan šole, ki naj bi bil poučen in simboličen uvod v novo turistično sezono, hkrati pa naj bi z njim počastili tudi občinski praznik in 1. maj. Poleg ogleda spominske sobe velikega reformatorja, njegovega domačega mlina in žage, se bodo tu učencem predstavili tudi ribiči iz revirja Rašce, ki bodo prikazali odlov z agregatom, najrazličnejše ribiške pripomočke in še nekaj podatkov o ribiški zakonodaji. Učenci se bodo srečali tudi s steklopihačem z Rašce – poslednjim te vrste v Jugoslaviji, pri čemer bodo lahko tudi sami skušali oblikovati kake figurice.

Še bolj »specializirani« otroci pa se bodo posvetili reki Rašci: ti bodo prikazali poizkuse v zvezi s čistočo reke, indikatorje onesnaževanja, pa tudi to, kakšna favna in flora vse še uspeva v njej in ob njej. Tu bodo morali zavoljo zapletenosti imen pritokov in studencev priskočiti na pomoč tudi geografiji, ki bodo izdelali karto z natančnimi imeni. Ne bo pa seveda šlo tudi brez kulture: mladi literati se bodo pomerili v pisanju in mladi umetniki v risanju, šolske enote iz podružničnih šol pa bodo predstavile svoje šole in kraje. Še pomembnejši pa bo sam dogodek za turistični podmladek TD Turjak, ki bo ta dan uradno začel s svojim delom.

»Z dnevom šole želimo predvsem spoznati širše zanimivosti, ki so vezane na naš okoliš, to znanje z leti še obogatiti, radi pa bi se v prihodnje tudi povezali s šolami v Sloveniji in zamejstvu, ki nosijo ime Primoža Trubarja,« je ob koncu pogovora predstavil ključni pomen prireditve Edi Zgonc. Prizadeven in vztrajen kot je velikaški šolski kolektiv, je bržčas na dobri poti, da tudi te načrte slednjič okrona z uspehom.

BRANKO VRHOVEC

Živahno v pionirskih odredih

Kljub temu, da se odvijajo raznovrstne dejavnosti v pionirskih odredih skozi celo leto, sta mesec april in maj najbolj »vroča«. Prav v tem času so skoncentrirane zaključne prireditve katerih uspeh je odvisen od aktivnosti celega leta. Poleg raznovrstnih športnih, kulturnih, naravoslovnih ter družboslovnih srečanj ali tekmovanj se pionirji zbljujejo tudi na manifestativnih srečanjih.

Na prvi pomladni dan je štartala kurirčkova pošta prav v Ljubljani pri spomeniku pionirju kurirju na Toškem čelu. Letošnja pošta ima nove vsebine, poleg razvijanja in ohranjanja revolucionarnih tradicij prikaz dejavnosti pionirjev danes. Viški pionirji so varno preko vseh ovir prenesli pošto pionirjem občine Ribnica ter Škofja Loka.

Veselošolci so se že pomerili na razrednih tekmovanjih, 23. aprila pa bo veselo na osnovni šoli Franc Leskošek-Luka, saj pričakujemo preko 400 tekmovalcev na občinskem tekmovanju v znanju iz Vesele šole.

26. aprila bo 4000 pionirjev krenilo na svoj tradicionalni pionirski pohod po poti spominov in tovarštva. Njim se bodo pridružili ciberni in mali šolarji iz VVO Ljubljana Vič-Rudnik 9. maja.

Petega maja Ljubljana pričakuje pionirje glavnih mest Jugoslavije ter pobratenih občin. Viški pionirji bodo gostili pionirje Beograda in Lajkovca.

Po vesteh iz pionirskih odredov zelo živo potekajo razprave o zdravju, svoje ugotovitve pa bodo posredovali sredi maja na problemski konferenci »Kaj pa zdravje?«.

Zastavljena je akcija zbiranja papirja, sredstva od zbranega papirja pa bodo prispevek pionirjev za novo jedilnico v Pacugu. O uspehu te akcije bomo v glasilu še poročali.

Izpolnjena naloga

Letošnji program Kurirčkove pošte je bil organiziran na drugačen način kot prejšnja leta. Pri preraščanju kurirčkove torbe so PO morali eno nalogo rešiti in eno nalogo sestaviti.

Našemu PO odredu je PO Lavrica ob predaji zadala naslednjo nalogo: »... Objavite članek o delu zelenih straž v Naši komunio...«

Učenci PO smo to nalogo rešili in v prilogi vam pošiljamo članek za objavo.

Predsednica PO: TADEJA TRTNIK

Poročilo o delu zelenih straž na OŠ Levstikove brigade Škofljica

»Na naši šoli že vrsto let uspešno sodelujemo pri čiščenju okolja. Lansko leto smo po naselju postavili opozorilne table in koše. Vsak teden je bil posamezen razred zadolžen za čiščenje okolice šole in poti do železnice.

Izdali smo tudi šolsko glasilu Bobri s temo o ekologiji. V okviru naravoslovnih dni smo si ogledali tudi nekatere čistilne naprave. Ker nas krajani pri tej akciji niso dovolj podpirali, in še vedno narašča število črnih odlagališč, bomo to akcijo še ponovili.

Še vedno pa skrbimo za čisto in urejeno okolje naše šole in šolskih prostorov. Za lepši izgled šolske okolice smo si zadali tudi naloge, da bomo v bodoče zasadili smreke in mlado drevje okrog šole.«

Zimska šola v naravi

Končno smo dočakali dan, ki nas je popeljal v naročje narave. Komna s svojo nedotaknjeno naravo je pozimi še lepša.

Po treh urah in pol hoje smo upehani stekli v koč, popili skodelico toplega čaja in si nekoliko oddahnili. Željni znanja smo že stali na smučišču. Prve dni smo se učili osnove smučanja. Šolo smučanja smo popestrili z igrami na snegu. Odhajali smo na daljše ture. Vse ture so bile zanimive, polne novih doživetij. Kar nismo se mogli nagledati lepote okrog nas. Večkrat smo se ustavili, da smo si nabrali novih moči s čokolado in bonboni.

V nedeljo smo tekmovali v veleslalomu. Na startu smo bili vsi razburjeni, saj si je vsak želel čimboljše uvrstitve. Smučiče smo si uredili kar pred koč.

To je bilo naše življenje na snegu. V koči pa se je dogajalo marsikaj zanimivega. Vsaka ura pouka je bila zanimiva. Našo pozornost so pritegnili diapozitivi o lepota gora, Triglavski narodni park, zgodovina smučanja, turna smuka. Preizkusili smo se celo v nudenju prve pomoči pri nesrečah v gorah.

Večeri so bili najlepši, predvsem zadnji, ker smo šli v disco. Ta naj bi bil na planoti Govnjač, pa se je izkazalo, da je v bližini koč. Vsi smo bili presenečeni. Zavrteli smo se v ritmu glasbe. Tudi tovaršja in tovarišice so se razživele, tako da nam je bilo vsem žal, ko smo morali spat, saj bi najraje rajali do zore.

Pohvaliti moram tudi kuharice. Hrana je bila enkratna. Žal take sreče ne moremo dolgo uživati. Torej slovo. Vsakdo bi na dan slovesa potočil kakšno solzo, a tega ni pokazal. Razigrani smo se vračali v dolino.

URŠA PODRŽAJ
OŠ Levstikove brigade Škofljica